

Nagy Gábor

Ha volna visszaút

Csoóri-palimpszeszt

*De a világ engem csak félszemével látott,
beomlott alkonyok krátere meredt rám
minden világvárosnyi munkagödörből,
szentjánosbogarakként bandázó alvilágok*

kellették magukat, és én gyermeki bizalommal
tapostam a csalánt elfeledett ösvényeken,
miközben a nap fölgyúló félszeme
levélrések kartácstüzévé robbant.

Ha volna még e félvilágból visszaút,
ha nem lepné emlékeimet szürkehályog,
egy pillanatra még láthatnám a vadfiút

kócos hajjal egy vakmerő vércse
röptében, amint az égi kékbe olvad,
s a nap vére a szívéből szivárog.